

[Tinning]

På vegne af hele den venstresocialistiske folketingsgruppe kan jeg give fuld tilslutning til det foreliggende lovforslag.

Ove Jensen (FP):

Fremskridtspartiet kan støtte forslaget.

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg takker for tilslutningen – gik det dog altid så nemt!

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

27) Første behandling af lovforslag nr. L 271:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Ændrede lejeværdiregler for 1987).

(Fremsat 15/5 86).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lykketoft (S):

Socialdemokratiet er naturligvis tilfreds med det resultat, der nu er opnået for lejeværdireglerne. Der er 2 elementer, hvoraf det ene er, at vi flytter beløbsgrænsen for det, vi kalder luksushuse, og det andet er, at vi lægger et lavere loft over, hvor meget pensionister og efterlønsmodtagere, der er fyldt 60 år, kan stige i lejeværdi fra år til år, hvad der selvfølgelig især er af stor interesse, når der er sådanne store hop i kontantværdierne, som vi vil opleve det fra 1985 til 1986 og altså med virkning for indkomståret 1987.

Flytningen af beløbsgrænsen til de 1,2 mill. kr. svarer til det udgangspunkt, socialdemokratiet har haft for forhandlingerne,

fordi det bringer reglerne tilbage til de forudsætninger, vi havde som regering, da vi ved et forlig i 1981 fastsatte reglerne om, at lejeværdien automatisk skulle følge den aktuelle ejendomsværdi. Dengang var tankegangen nemlig, at den høje procent skulle ramme de mest kostbare huse, især i Københavns nordøstlige omegn, og at ca. 35.000 ejendomme skulle berøres mere eller mindre af den høje procent for en del af deres ejendomsværdi.

Man havde dengang, før man gik over til kontantværdi og til automatikken i lejeværdifastsættelsen efter den årets forud foretagne årsvurdering, en beløbsgrænse på 1 mill. kr. for lejeværdiknækket. Hvis denne beløbsgrænse var blevet reguleret som andre satsere i skattelovgivningen fra 1981 til 1986, ville vi være nået op på 1,2 mill. kr. Når man dengang i stedet for at regulere videre på millionen satte grænsen ned til 700.000 kr., var det, fordi en kontantværdi dengang kun var 70 pct. af en prioriteret værdi. I dag er kontantværdi og prioriteret værdi på grund af det meget kraftige rentefald især i løbet af 1985 praktisk talt det samme, og det vil sige, at man egentlig alene opfanger det særegne samspil mellem rentefald og stigende kontantværdier og fører reglerne tilbage til det, vi havde tænkt os de skulle ramme i 1981.

Der er jo også det ved det, at rentefaldet og de deraf følgende kontantværdistigninger ikke har gjort de mennesker rigere, som har relativt nykøbte huse med høj og fast forrentet prioritetsgæld. Der er selvfølgelig nogle, der er blevet rigere – der er nogle, der har fået en større friværdi – men det er ikke dem, der har de store prioriteter, som er blevet det, og derfor er der i denne særlige sammenhæng grund til at flytte beløbsgrænsen.

Der er også en anden grund til det, som jeg synes skal fremhæves. Vi ønsker ikke at udsætte ganske almindelige mennesker – i virkeligheden halvdelen af dem, der har eget hus i det storkøbenhavnske område – for stigninger, der kunne have været helt op til en fordobling af lejeværdien fra 1986 til 1990, hvis vi ikke havde fået dette lovforslag frem. Altså i den samme periode, som vi gennemfører skattereformens rentefradragsomlægning, der jo er velbegrundet, kunne ganske almindelige lønmodtagere i ganske beskedne huse her omkring København komme ud for en så voldsom stigning i lejeværdien. Det ville ikke være rimeligt. Det ville og-